

DOPIS

V Centru, Saline County na den sv. Havla. Mili čtenáři a čtenářky Wilberských Listů. — Tak jste četli, jak mně ten můj staroušek ty květky opatřil. Když jsem přijela a viděla ten pořádek, tak jsem myslela, že — pán bůh mně hřichy odpustí, — mne čert vezme. To vám byl pořádek, — květky zmrzlé, moje svatební kanafaska, kterou jsem dostala od mé babičky a na kterou jsem si sama předla len, byla nastrojena na kefi agrestu, — musela jsem se do duše zasmát, — až mne zlost přelá. Když přišel starý naproti, viděl hned, že se nezlíbím a povídá: "Tak tě vítám z města! Máš to pěkný pořádek vid, no, jaká pomoc, již se stalo." Byla jsem ráda, že jsem doma, dobré je to české přísloví: Všude dobře, doma nejlíp! — Musela jsem mu vyprávět, jak jsem se měla a co jsem všechno viděla, a co ho nejvíce zajímalo, bylo když jsem vyprávěla, jak jsem se také šla podívat na ty nejhezčí holky, no, podle mého gusta nebyly nejhezčí, ale tak to oznamovali, že jsou nejhezčí, jen aby tam vábili mužské. Inu, člověk se podívá, co tak v tom městě všechno uvidí a jak si lidé vydělávají ten vezdejší chléb. — Je v tom městě moc krásného, ale budu přece jen spokojenější na farmě, člověku trne zrak a sluch od toho hluku, každý chodí, ba běhá, jako by mu žena umírala a ti známi jen se pozdraví, "how do" a už zase letí. Byla jsem u Brandeja ve šturu a to je náká podivná. Hned jak jsem tam vešla, vidím několik pěkně nastrojených paniček, každá jiné šaty, byly jako z cukru, já jsem je ze zdivotilosti pozdřívila, ale ona vám žádá ani muk, jakoby byly ze dřeva, i pomyslíla jsem si, dobře, já od vás nic nechci a šla jsem dál, ale bylo mně jich líto, že nemají lepší manýry. Je to ale štor, člověk neví na co by se dival dříve, a náš soused říká, že znal starého Brandeje, když ve Wisconsině nosil celý štor v ranci, toť se ví, že ne takový jako je teď. Také jsem tam viděla, že prodávají paruky pro ženské a tu jsem si vzpomněla, že se zeptám, co takový čepce stojí, a ptám se: "Hanaš?" — vite, co mně ta prodavačka řekla? Padesát dolarů, — já vše nefekla, ale pomyslíla jsem si, to byste mne přišli. Druhý den jsem se šla podívat tou bránou, je to hned nad Brandejsem, do toho karnevalu, lidu všude jako much, jak živa jsem to neviděla, a samá bouda jako v Kdyni o jarmarce, samý křik a lákáni; vejdu do jedny, šlo tam mnoho jiných a vidím, jak tam nějaký šikovný člověk hádá, jak je kdo těžký. Ten člověk měl v sobě charachá, sázel se, že uhadne každému až na tři libry, komu uhadne ten ze mu dá desát, kde prohádá, že on dá desát. Skoro každému uhadl jeho váhu i dělal peněz jako o žních. Nechali si hádat mužští i ženské, jen to se mně nefíbilo, jak každého napřed omakal a na nohy sahál, ale jen mužským, ženské jen tak na rukou a na zádech poplácal, ale to bylo na těch ženských vidět, že žádná nechtěla být lehku. Pak jsem se šla podívat na ty krásky, venku oznamovali, že mají ty nejhezčí holky a jmenovali je Oriental Beauties, jedna dost kloudná holka stála a měla nějakou citru nebo co to bylo, na kterou brnkala a trochu při tom zpívala; pomyslíla jsem si — i pro čtvrták půjde se tam podívat. Ve vnitř bylo joviště na kterém se objevovalo asi půl tuctu mladých holek. Každá se usmívala jako když jde k ouvođu a pak začaly tancovat, říká já prý tomu náč jako hučí kučí, ale já v tom žádný tanec neviděla, podivnej tanec, každá stála, nohama ani nehnula a hlavou také ne, ale ostatním tělem tancovala napřed do zadu a kolem do kola; teď si pomys-

lete, jaký je to tanec. Koukala jsem na to jako blázen a teď jsem se teprve dívala kolem sebe, kam jsem to vlezla. Několik těch ženských co tam bylo se červenaly, já koukám z jednoho na druhého. Nápadným mně tam bylo tolik holohlavých mužských a na přední řadě to vypadalo jako kolena místo hlav, jeden takový pán pěkně ustrojený stál přede mnou a nevinně se usmíval; připadal mně také jako nějaký český bankéř. Zrovna před jovištěm stál mladý párek, viděla jsem, že jim je také náč nevolno v takové společnosti; mladý muž zrostlý jako jedle, asi šest stop, hodně osmahlý, dosti slušně černé oblečený, patrně venkovan, asi poprvé se octnul v takovém postavení. Pro jeho osmahlou tvář bylo těžko říci, kdo se z nich více stydí, zda on nebo jeho hezká společnice. Brzy uznali, že vešli, kam asi nechtěli, sebrali se a šli, ta druhá společnost, která na nich pozorovala, že se stydí, dala se při jejich odchodu do plácání. Když šli okolo mne, zdálo se mi, že mluví česky, měla jsem chuť říci jim, že já jako počestná žena taky lituji, že jsem se tam nevinně dostala. Potom jsem také šlyšela v Omaze od lidí, že do takového místa neměli pouštět ženské, ale já podle mého náhledu myslím, že by tam neměli pouštět mužské. Pak jsem se už bála někam do takového místa vlézt, a šla jsem zase k Brandejsovi něco si koupit a tu vám vidím ty samé paničky stát ještě na tom samém místě jako večera. Neměla jsem chuť ani si jich všimnout, ale v tom vám přijde jeden z těch klerků, vezme tu jednu paničku kolem pasu a postaví ji stranou; tu teprve vidím, že to jsou jen nastrojené figury. Potom jsem již neměla chuť pozdravit žádného, když sem někoho potkala, že strachu, že je to zase náčá figura; ono v tom není vidět žádný rozdíl. Jednomu jsem ale ráda a to je, že jsem zase doma, jen že mne staroušek zlobí, že prý příští rok půjde se podívat sám na ty nejhezčí holky.

Panímáma z Prostředka.

Z OMAHY.

Bezcharakterní falšovatelé veřejného mínění (míníme Pokrok Západu) piší minulý týden doslova: "Osvěta v čísle 5. ze dne 26. srpna Foster také označila hvězdičkou a odporučovala jej jako přítele osobní svobody. Nyní proti němu piše." — Patronům Pokroku Západu je dobře známo, jakým mizerným charakterem onen Foster je. Jest jim dobře známo, že tentýž Foster požádan byl hlavní Ústřední Lígou o projevení svého smýšlení v otázce prohibice a County option, a týž prohlásil se a slíbil pracovat pro zásady, kteréž ředruje Liga Osobních Práv. Když takto podlouhne přišel před primární volbou na lístek těch, které Liga Osobních Práv odporučovala a když již listky ty byly tištěny, tu v poslední chvíli před volbou zaslal onen Foster dopis tajemníku hlavní Ústřední Ligy, panu R. O. Finkovi, v němž odvolával své dříve vyslovené přesvědčení, aby mu byl navrácen dřívější jeho dopis. To jest známo tak dobře tajemníku české Ligy, jako všem jiným členům, kteří vše pozorovali. Rovněž je známo, že Pokrok Západu ze dne 26. srpna uveřejnil seznam, který obdržel od hlavní Ústřední Ligy a v něm označil Foster a příznivce zásad Ligy Osobních Práv, právě tak jako učinila Osvěta Americká. Však ale zároveň ten samý Pokrok Západu dopustil se falše, neboť jednoho z kandidátů pro senát, demokrata Edward E. Howella, označil živě co nespolehlivého a naproti tomu pro-

hibicionistu Harry A. Stone, pouze jen proto, že byl republikán, označil živě co kandidáta, který jest v souhlasu se zásadami Ligy. A taci bezcharakterní patroni, kteří neštítí se ani zfalšování chť činiti nám výčitky, že jsme otiskli listinu kandidátní tak, jak jsme ji od Ligy obdrželi, poctivě a svědomitě. Fuji!

— Minulou neděli večer odbývala se v síni p. Jos. Kašpara schůze proti-prohibiční, následkem vyzvání asi 25 krajanů. Vzdor tomu, že tak značný počet krajanů ku schůzi vyzýval, byla tato poměrně jen slabě navštívena, neboť jen asi 50 občanů se dostavilo. Může být, že příčinou toho bylo divadlo v Sokolovně, však na každý pád jest to důkazem, že občanstvo naše si nevěší má této důležité věci a vůbec záležitosti veřejných tou měrou jak by mělo. Schůzi zahájil pan Karel Pospíšil, kterýž sděloval, že ve Zvelebovacím Klubu byl původním návrhovatelem, abychom se účastnili hnutí proti-prohibičního zahájeného Lígou Osobní Svobody, což bylo hned v měsíci březnu a když sestoupila se česká Ústřední Liga, doufal v to nejlepší. Však za posledních pět neb šest týdnů, kdy mělo nejúsilovněji se pracovat, učinilo se pranic a práce svěřené panu tajemníku zůstaly nevykonány. Proto souhlasil s tím, aby se odbývala tato schůze. Vyzval pak přítomné, aby si zvolili předsedu a tajemníka. Pan Kašpar Podolák byl zvolen předsedou a Dr. J. P. Pecival tajemníkem. Předseda pak požádal přítomného J. Rosického, aby vysvětlil nynější situaci a působení Ligy. Týž vyslovil své překvapení a politování nad poměrně slabou návštěvou a nad lhostejností našeho lidu, který přece šmahem jest proti prohibici. Uváděl pak státy, ve kterých prohibice častěji neb úplně převládá a připomenul, že jsou to státy ve kterých vznikla nejúsilovnější agitace proti trustům a korporacím a monopolům v době právě minulé i vyslovil své přesvědčení, že celé toto proti-prohibiční hnutí bylo povzbuzeno trusty a monopoly, tak aby lid byl rozdvojen a jeho pozornost obrácena ku prohibici a odvrácena od trustů a monopolů a prohibicionisté slouží jim za nástroj. Přesvědčil pak ku předmětu, za kterým byl k řeči vyzván, totiž působení české Ligy a připomínal, kterak hnutí to začalo, kterak pan Bureš od Pokroku Západu si vzal na starost rozeslání první výzvy ku spolkům a když to nevystačilo během celého měsíce a ostatní členové výboru přišli k poznání, že to vykonati nehodlá, že sami se věci ujali, kterak potom, když ostatní výborové rozeslali cirkulář na spolky, přišel také pan Bureš s dřívějším cirkulářem, patrně jen aby způsobil zmatek; kterak zdržoval opět rozeslání vyzvání na spolky venkovní tak jako i vyzvání posledně mu uložené a vůbec všechny práce, jež mu uloženy byly a konečně odepřel uveřejnění seznam navržených pro státní senát, o kterých bylo zjištěno, že jsou proti prohibici, jakož i odepřel uveřejnění zasláno ze Saline County proti prohibičnímu návrhu. Upozornil, že jednání p. B. bylo podezřelé od počátku a jeho zřejmé odmítnutí uveřejnění seznam senátorů jest důkazem, že hraje falešnou hru. Připomenul pak, že konal pan Bureš několik cest do Chicaga, kde jest národní republikánský výbor a zejména od jeho poslední cesty stal se až přespříliš vlažným, když ne odporučem Ligy Osobních Práv. Ku konci upozorňoval řečník, jak důležitým jest, aby poražení byli prohibiční návrženci v našem okrese, jelikož kdyby se tak nestalo, tedy by to sloužilo za důvod prohibičnímu agitátorům u ostatních členů legislatury, aby na odporce prohibice žádného ohledu nebrali, jelikož osvědčili se

malomocnými a tedy by to mělo v zápětí jistojistě zavedení prohibice. Dále pak upozorňoval jak důležitým jest, aby zvolen byl demokratický kandidát pro guvernérství Shallenberger, neboť Sheldon odepřel dáti jakékoliv prohlášení aneb ujištění, což samo jest již důkazem, že není s námi a jest to pouze jen v souhlasu s jeho dřívějším jednáním, a volbou komise policejní pro Omahu a South Omahu. Taktéž připomenul, že dva z navržených republikánských pro státní senát v tomto okrese, totiž McGilton a Swanton veřejně v časopise prohlašují, že nikomu neprojeví své smýšlení a proto jsou svrchované nespolehlivými, neboť kdyby byli s námi, tedy by dojistá přiznali barvu. Po několikráte vytrhnul řečníka v řeči pan V. J. Uhlíř. Asi dva- nebo třikrát dal si to řečník líbiti, avšak konečně požádal předsedu, aby další vytrhování nepřipouštěl. Bylo to v té části řeči, kde řečník upozorňoval na činnost Ligy a nečinnost jejího tajemníka, proti, čemuž pan Uhlíř se ohražoval, že prý jsou to osobní věci, bylo mu ale předsedou připomenuto, že pan Bureš co pan Bureš jest soukromou osobou, ale co tajemník Ligy, že měl jednati v zájmu společným a jeho jednání podléhá kritice a řečník že nečiní nic jiného, nežli podává zprávu o jeho působení, kteráž po většině jest známa a právě tato schůze jest toho důkazem, že p. tajemník úmyslně aneb jinak povinností své zanedbával, neboť kdyby je byl konal, nebylo by této schůze zapotřebí. Několik jiných občanů pak vystřídalo své náhledy, zejména Dr. Pecival a Václav Kubec, kteří oba zažili ovoce prohibice a sdělovali o svých s ní zkušenostech. Dr. Pecival též úplně potvrdil podezření vyslovené p. Rosickým, že za prohibičním hnutím stojí trusty a monopoly a sdělil, že přesvědčil se sám o tom a zvěděl od jednoho z vůdců prohibice v Kansasu, že dostávají statistice na prohibici od Rockefellera, Morgana a jiných trustovních magnátů. Pak zvolen byl výbor, aby spracoval nějaké usnesení a sice ustanovení do výboru pp. Karel Pospíšil, Dr. J. P. Pecival a J. Rosický, kteří zpracovali níže položené usnesení, jež bylo jednohlasně přijato a usneseno, požádati oba zdejší listy o jeho uveřejnění.

Usnesení.

Jelikož prohibice šíří se po Spojených Státech jako přival a ohrožuje již také náš stát, protože prohibiční horlivci po celém státě pracují úsilovně o zvolení senátorů a poslanců do státního sněmu, prohlašujíc otevřeně, že úmyslem jejich jest prosaditi místní prohibici, tak zvanou "County option," a po případě i prohibiční zákon neb dodatek k ústavě, proto uznáváme za potřebné, aby všichni odpůrci prohibice srazili se v jediný šik a bez ohledu na politickou stranu a přesvědčení podporovali jen takové kandidáty, které odporoučí Liga Osobních Práv.

Vyzýváme a žádáme všechny voliče, kteří souhlasí s tím, abychom si naše práva zachovali, ku horlivé činnosti, ku agitaci mezi svými přáteli a známými a ku jistému dostavení se k volbě, tak aby vrhli hlas svůj na zachování práv svých.

Výbor:

KAREL POSPÍŠIL,
DR. J. P. PECIVAL,
JAN ROSICKÝ.

— Minulou neděli odpoledne odbývala se v síni pana J. V. Kašpara schůze české Ústřední Ligy, kteráž byla velice slabě navštívena. — Hlavní vinu o tuto slabou návštěvu nesl pan tajemník Václav Bureš, kterýž jak obyčejně opomenul vykonati co mu bylo v předešlé schůzi uloženo, totiž dopaati všem spolkům zastoupeným, upozorniti na to, kteří zástupci nepři své povinnosti a

neúčastní se schůzi Ligy a vyzvatí spolky, aby své zástupce přiměly k navštěvování schůzí aneb zvolily jiné. Za výmluvu měl, jako obyčejně, že neměl času, aniž prý peněz na zjednání si pomoci a na poštovné, ačkoli dobře věděl, že pan Josef Kavan hned při začátku založení Ligy oznámil, že v pádu potřeby ochoten jest přispěti třeba \$50. Při čtení účtů pan J. Em. Kroupa protestoval proti účtům za práci opatrování občanských listů a uváděl případy, kde lidé k tomu zjednání opomenuli lidem posloužit a přece si podávají ohromné účty za práci, kterou nevykonali. Člen Ligy pan Josef Kavan podal zprávu o jednání a usnesení Ústřední Ligy. Sděloval, že usneseno bylo, aby všemi lidmi dobré vůle a odpůrci prohibice potírání byli H. E. Stone a Dr. Foster za poslance do legislatury na listku republikánském jakož i W. L. Ure, navrženec pro úřad komisaře okresního. Dále aby podporován byl demokraticky navrženec Shallenberger za guvernéra. Zpráva jeho byla jednohlasně přijata a usneseno řídit se tímto usnesením hlavní Ligy a podporovati pouze jen kandidáty Ligy schválené. Dále mluveno o potřebě registrování všech voličů v poslední den registrace příští sobotu a usneseno zjednat k tomu dne šest lidí k agitaci v Omaze a čtyř v South Omaze. Po schůzi odbývána byla schůze výkonného výboru, ve kteréž usneseno uspořádati schůzi celého sdružení Ligy v South Omaze (v den, kterýž bude později ohlášen) a v Omaze valnou schůzi Ligy ve čtvrtek dne 29. října. Výkonný výbor pak usnesl se ještě odbývat schůzi svou v úterý dne 27. října v síni pana J. V. Kašpara. Očekáváme, že zápisový jednání schůze této budou zfalšovány panem tajemníkem Václavem Burešem, tak jako své doby byl zfalšován seznam kandidátů před primární volbou. Z jednání schůze bude vynecháno, jak očekáváme, usnesení učiněné v této schůzi, aby byli podporováni kandidáti Ligy schválení. To se republikánskému Pokroku Západu nehodí do krámu, neboť z příčin snadno pochopitelných nechce odporovati žádným kandidátům republikánským, ani těm nejvyslovenějším prohibičním, k vůli nimž jest pohotově zraditi, — a již zradil, — vč osobní svobody.

— Jest skoro pochybno, jest-li který republikánský navrženec jest úplně spolehlivým. Dva z navržených pro státní senát se pěkně vyklubali, jsou to pp. Swanson a McGilton. Pan Swanson v otázce domácí samosprávy uveřejnil minulý pátek ve zdejší Bee následující prohlášení: "Nikdo se mne neptal, co si myslím o tomto návrhu na domácí samosprávu a kdyby tak někdo učinil, řekl bych mu, že se nezaslíbím ani jednání ani druhým způsobem. Každodenně se mne ptají, co budu činiti v otázce "local option," zabezpečení bankovních vkladů, volby senátora Spoj. Států přímým odhlasováním a v jiných otázkách. Na všechny takové mám pouze odpověď jednu a tu jest, že nebudu činiti nijaké sliby. — Já chci být a budu úplně volným." — Pan McGilton vyjádřil se souborně: "Byl jsem často dotazován a žádán, abych podporoval to aneb jiné opatření, ale vždycky jsem odmítnul sděliti, jaké náhledy chovám k těmto věcem. Já chci býti do státního sněmu úplně svobodným, nejsa vázán k ničemu a k nikomu, tak aby mohl hlasovati s čistým svědomím jak za nejlépe uznám." Jsou to kandidáti, pro které bychom měli hlasovat? Ten kdo takto mluví, není spolehlivým! Kdo je s námi, kdo je pro osobní svobodu a samosprávu našich měst, neváhá se k tomu svému přesvědčení hlásiti. My máme právo vědět, jak smýšlí ti, kteří naše náhledy a nás mají za-